

Дитяча сторінка

Що робити в карантин?

Окрім обов'язкових уроків, господарських справ та заняття хобі, що робити з дітьми під час карантину, щоб не занудьгувати?

Пограйте з дітьми в музей! Уявіть, що до вас у музей приїхав надзвичайно важливий експонат – грецька амфора, унікальний горщик епохи бронзи, або щось інше. Ви – реставратор, і ваше завдання якомога скоріше його відновити.

Скопіюйте зображення на велику сторінку, роздрукуйте, розріжте на подібні частинки, або на більшу кількість частин і спробуйте скласти в ціле. Зображення посудини можна придумати самостійно.

Бажаємо здоров'я! Далі буде.

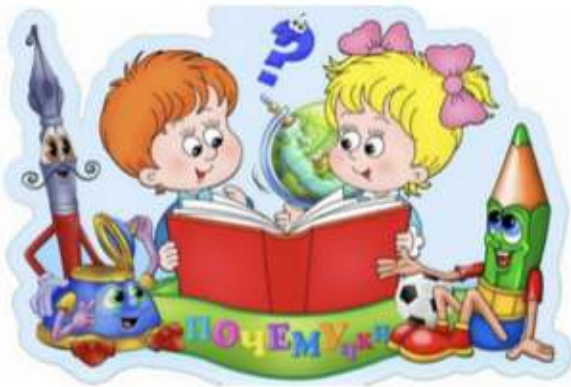

Дитяча сторінка

Що робити в карантин?

Любі дітки, ну що, не сумуєте? Матусі вже допомогли? А тепер гайда грати в музей. Уявіть собі, що ви знову музейний зберігач і ваше завдання сьогодні написати паспорт експонату. В паспорті зазвичай написано все про музейний предмет: звідки він, який він, розміри, з чого зроблений, де такий ще є, детально описується предмет і є його фото. Замість фото може бути малюнок. Пропоную вам попрацювати з шаблонами музейних предметів. Збільшіть шаблони та перенесіть їх на папір. Виріжте, прикладіть до паперу та обведіть зображення. Його можна розфарбувати і написати про нього. Спробуйте придумати історію про нього. Бажаємо здоров'я! Далі буде.

Дитяча сторінка

Що робити в карантин?

Карантинний час проводимо весело і з користю! Тож граємо в музей. На цей раз будемо екскурсоводами. Навчимося розповідати про предмет, описувати його, користуючись цією таблицею-схемою, яку в програмі Paint створила моя донька другокласниця. Тож починаємо. Перший квадрат (там, де знак ?) – треба назвати предмет. Другий – якого він розміру, третій – якої форми, четвертий – якого кольору, п'ятий – з чого зроблений і шостий – що люди з ним роблять.

Спробуємо описати ось такий горщик. Це – горщик, він середнього розміру, округлої форми, коричневий, керамічний або глиняний, людина в нього наливає молоко, компот або іншу рідину і зберігає її там.

Чекатиму зустрічі з вами, любі малята.

Бажаємо здоров'я! Далі буде.

Дитяча сторінка

Що робити в карантин?

Рада зустрічі з вами, мої любі малята! А чи бували ви раніше в музеях. Якщо бували, то, напевно, звертали увагу на вхідні двері, де точно написано, що можна і що не можна робити в музеї. Можна усе розглядати, уважно слухати екскурсовода, запитувати його при потребі, фотографувати, якщо це дозволено у цьому музеї. Але дещо робити не можна. Роздивіться цей малюнок і спробуйте намалювати хоча б один з таких знаків заборони. Ваш малюнок не має бути шедевром мистецтва, але має бути зрозумілим для інших. Бажаю успіхів і будьте здорові!

Дитяча сторінка

Любі малята! Сьогодні ми з вами відправимось у далеку мандрівку часом. Як ви гадаєте, як жили люди раніше? Що вони робили? Як харчувались? Зігривались?

Здогадайтесь що це? (акретонрез) Прочитай навпаки

Українська земля завжди була багата їстівними ягодами, корінцями, плодами на деревах, у річках було багато риби, а ліси були наповнені дичиною. Тому кілька тисяч років тому сюди прийшли первісні люди. Вони навчилися робити зброю, знаряддя праці, обробляючи каміння. Через це той час стали називати кам'яний вік. В фондах заповідника «Хортиця» є речі кам'яного віку.

Важливим кроком тоді було здобуття вогню. Якщо взяти два камінця кременю і вдарити один об другий, то з'явиться іскра, яка може розпалити вогонь. Вогонь дає тепло.

Поступово люди навчилися господарювати: обробляли землю, вирощували ячмінь, пшеницю, жито, приручили корів, коней, свиней. А ще пізнали таємниці глини і навчились ліпити глиняний посуд. 6 тис. років тому горщик був з гострим дном, бо не було ніяких меблів і горщик ставили прямо в пісок, або підтримували камінцями, і тоді з нього нічого не проливалось. Спробуйте намалювати такий горщик, а біля нього вогонь, каміння і давню жінку, що варить їжу.

А що ж робили чоловіки? Ходили на полювання. А чи з пустими руками вони йшли на дикого звіра? Звісно ні. Вони виготовляли собі зброю з каменю: сокири, списи, лук із стрілами. Спробуйте зробити таку зброю самостійно. Візьміть невелику палку, шкіряну мотузку і камінець. Прив'яжіть мотузкою камінець до палки. От і вийшла давня зброя!

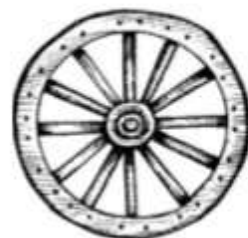

Дитяча сторінка

Друзі! Продовжуємо нашу мандрівку в часі і познайомимось з наступним етапом життя людей, що став називатись «бронзовий вік».

Доволі довго основним матеріалом для виготовлення зброї та знарядь праці у людей залишався камінь. Пізніше вони навчилися використовувати метал, зокрема мідь. Але чиста мідь не дуже міцна і тому до неї стали додавати ще один метал – олово. Так з'явилася бронза. Тому цей період назвали «бронзовий вік». Речі, які ви бачите на фото з бронзи, крім того, вони того часу, тобто давні.

В цей час люди винайшли колесо, яке суттєво полегшило їх життя. А які ви знаєте сучасні пристрої з колесом? Скажіть, а якби люди тоді не придумали колеса. ми б до сьогодні жили б без колеса?

В той час люди поклонялись багатьом богам: Бог грози – Перун, Бог сонця – Хорс, Бог вітру – Стрибог, Богиня врожаю – Лада, Велес – повелитель життя і смерті, Богиня долі – Макош. На острові Хортиця є святилища того часу. Туди люди приходили для проведення релігійних обрядів.

Жили люди в цей час вже не в печерах, будували більш тепле і зручне житло – землянки або напівземлянки. В побуті використовували спочатку горщики з гострим дном, потім горщики стали яйцевидної форми, з круглим дном, і вже потім з плоским дном.

Пропоную вам, разом з дорослими, виліпити такі горщики з пластиліну по черзі, так як вони виникали у людини.

Дитяча сторінка

Сьогодні ми з вами почнемо знайомитись з кочовим народом – скіфами, про яких розповів нам давньогрецький історик, філософ і мандрівник Геродот. Одного разу він приїхав на землі, які тепер займає Україна і, перебуваючи в містечку Ольвія, записував усе, що бачив і чув. Тоді на наших землях жили скіфи. То був дивний народ зі своїми традиціями і законами. Геродот записав про скіфів дві легенди. Одну розповім вам зараз.

У дочки річки Борисфен і у Бога Зевса був син. Його звали Таргітай. У нього були три сини: Липоксай, Арпоксай та Колоксай. У той час на скіфську землю впали золоті речі: плуг, ярмо, сокира і чаша. Вони були з чистого золота. І сини Таргітая вирішили заволодіти цими предметами. Першим побачив ці предмети

старший син Ліпоксай, він підійшов, щоб забрати золото, але воно спалахнуло вогнищем. Коли підійшов середній брат, золото також запалало. Тоді вирішив це зробити брат молодший – Колоксай, і полум'я згасло і йому вдалося занести його до себе додому. Тому старші брати вирішили віддати своє царство молодшому брату. Ось така історія.

Як же жив цей народ? Розповім вам казочку, про того скіфа, що сидить на коні. Звати його Ратай. Разом із своєю дружиною Аргімпасою і сином вони живуть у повстяному будинку-кибитці. Їх дім на колесах, тому що Ратай скіф-скотар і займається тим, що вирощує худобу, а саме коней, вівців, волів. Вони переїжджають з місця на місце, де є соковита трава для випасу тварин. Але серед скіфів є й хлібороби, георгої, що вирощують жито, пшеницю, ячмінь.

Жінки готують їжу у великому казані, варять там м'ясо, а потім у бульйон додають зерно грубого помелу, пряні трави та щавель. В їжу використовують також кобиляче молоко, мед, заварюють собі чаї з диких трав.

А чоловіки ніколи не розлучалися зі зброєю. Були в них мечі-акінаки, сокири, лук зі стрілами, дротики, щит. Війна для скіфа була повсякденністю. Вони, навіть, дуже пишно вшановували скіфського Бога війни Арея. Його символізував меч, вткнутий в гору хмизу на горі. Проводили обряд жертвоприношення і гору підпалювали, звертаючись з молитвами до Арея. Також з мечем був пов'язаний ще один обряд – обряд побратимства, але про це в наступній з вами зустрічі.

Ну а поки роздрукуйте скіфа на коні і розмалуйте його.

Бажаю усім бути здоровим!

Дитяча сторінка

Продовжуємо знайомство з кочовим народом – скіфами.

Пам'ятаєте, на минулому уроці ми познайомились з однією з легенд походження скіфів. Тож послухайте, або прочитайте другу Геродотову легенду.

Вона пов'язана із зміною печерою, що є на острові Хортиця. Там жила напівдівчина, напівзмія. Знаменитий грецький герой **Геракл** гнав поперед себе биків і потрапив у лісисту країну Гілею. Аж раптом із його колісничі зчезли коні. Знайшов він їх в печері, де мешкала фантастична істота – зміївна. Вона погодилась повернути коней тільки тоді, коли він розділить з нею її самотність. Геракл погодився, а коли через три роки зібрався було назад до Греції, його несподівана дружина поставила умову: «Від тебе я маю трьох синів: **Агафірса**, **Гелона** і **Скіфа**. Коли вони виростуть, оселити їх тут, чи послати до тебе?». І Геракл відповів їй, що хто з синів натягне лук так, як я його натягаю і підпережиться поясом, так як я це роблю, тому і віддай свою землю. Сини виростили, але тільки наймолодшому, Скіфу, вдалося виконати батьків наказ. Отож, Скіф і став родоначальником скіфів.

Скіфи були воїнами, війна для них була повсякденністю. Меч для них уособлював скіфського бога війни **Арея**. Крім того з мечем пов'язаний і обряд побратимства. Коли хтось із кочовиків обирав собі побратима, це означало, що за нього віднині він піде на смерть. Майбутні побратими, надрізавши пальці, змішували кров і вино у ритоні, занурювали в неї леза мечів, а потім, тримаючись один за одного, пили. Після цього ніщо вже не могло їх розлучити. Крім того, мечі клали і у поховання скіфам-воїнам.

Скіфи любили прикраси, про що свідчать предмети зі їх поховань. На прикрасах зображували звірів, в них був свій **«звіриний стиль»**. Це було пов'язано з їх віруваннями і шануванням тварин. Вони спостерігали за природою і точно, реалістично передавали тварин, їх рухи або боротьбу. Скіфи на предметах зображували левів, оленів, кіз, баранів, коней, кабанів, грифонів – фантастичних крилатих звірів. Мабуть, скіфи хотіли оволодіти тими якостями, що притаманні звірям.

В цей час люди стали дізнаватися таємниці виготовлення скла. Скло спочатку було непрозоре, пастове скло. Пропоную вам, малята, зробити прикраси для скіф'янки з пластиліну, уявимо, що то начебто пастове скло. А прикрашати будемо шию скіф'янки на цій сторінці. Картинку треба збільшити, роздрукувати та наклеїти на цупкий картон. Зліпити багато намистин з вічками і нанизати їх на нитку. Закріпити на цій картинці за допомогою голки. За бажанням обличчя дівчини можна ще й розмалювати.

До нової зустрічі!

Бажаю усім бути здоровими!

Дитяча сторінка

Любі малята, тож з кочовиками розібрались, тепер дізнаємось про слов'ян.

Жили слов'яни осіло, на одному місці і тому займалися **землеробством**. Сіяли,

косили, жали, обмолочували пшеницю, жито, ячмінь. Для того, щоб правильно і своєчасно засіяти поле, потім зібрати урожай, у слов'ян існував **аграрний календар**. На ньому позначені назви місяців. Деякі з них і зараз так називаються. А під ними схематичні зображення того, що треба було робити на полі впродовж року.

В цей час активно розвивалися ремесла. Тож і слов'яни були ремісниками. Займалися **бортництвом** – бджолярством, видовбували з дерев'яної колоди середину і робили щось на подібне вулика, із кришкою і дупельцем-входом для зальоту бджіл; **гончарством** – майстрували горщики, миски, макітри, пасковиці тощо; **ковальством** – виробляли з металу предмети побуту, спорядження для **мисливства** та **рибної ловлі**,

знаряддя праці і зброю: бойові сокири, ножі, списи, мечі; займалися **різьбярством**; **прядінням і ткацтвом** традиційно займались жінки. Потім з ниток виробляли тканину і з неї шили одяг для всієї родини.

А як ви думаєте дітки, чи були тоді у дітей іграшки? Якими вони були? Татусі для синочків своїх могли змайструвати з дерева коника, свищик, або з глини виліпити. А матусі для донечки робили ляльки-мотанки. Дівчата дуже любили своїх лялечок, гойдали їх, спати клали, годували. Така іграшка навіть вважалася оберегом дівчини. Якщо ви захочете виготовити ляльку-мотанку, пройдіться за посиланням: <http://glasweb.com/lyalka-motanka/>

До нової зустрічі!

Бажаю усім бути здоровими!